

Tåkelegging som forsvarsstrategi

*Av Aleksander Sørli & Luca Dalen Espseth,
publisert i Klassekampen mai 2019.*

Når Camille Paglia taler er hun ofte svært tydelig. Det er derfor ikke mulig å misforstå henne når hun sier at et universitet aldri burde ta seriøst en melding om voldtekt dersom dette skjer 6 måneder etter hendelsen. Det er heller ikke mulig å misforstå hennes forakt når hun, i en hånende og påtatt lys stemme, latterliggjør overgrepsofsatte studenter for å si at de synes det er ukomfortabelt å se sin voldtektsmann i klassen. Hun er også forbilledlig klar når hun sier at det å være transkjønnet er en “fashion statement” og når hun anklager de av oss som bidrar til at barn får kjønnsbekreftende helsehjelp for å drive med “barnemishandling” og ”crimes against humanity”.

Vi skal også prøve å være tydelige. Vi mener dette er holdninger som er klart transfobiske og skadelige for overgrepsofsatte. Trass i dette mener vi også at kravet om at hun bør erstattes med en mer marginalisert professor neppe er den beste måten å håndtere problematiske holdninger blant akademisk ansatte. Vi er derfor uenige både med de som mener hun må sparkes og de som mener at hennes holdninger ikke er skadelige.

Mens Paglia stort sett er tydelig både i tale og skrift, er litteraturviter Birgitte Huitfeldt både tåkeleggende og langtekkelig. I et svar til en av oss (Espseth) velger hun glatt å ignorere den store majoriteten av Paglias mest problematiske uttalelser til fordel for unødvendig lange og poetiske passasjer om hennes syn på menneskets plass i naturen, skjønnhet, kunst og frihet. Det er forståelig. Det er tross alt ikke så lett å fremstille studenter som lett krenka for å mene at det ikke er innafor å håne unge jenter som synes det er vanskelig å anmelde en voldtekt. Da er det lettere å late som det er Paglias syn på naturkrefter og ytringsfrihet folk egentlig er imot.

En mer redelig fremstilling av Paglias syn hadde også gjort det vanskelig å svartmale hennes meningsmotstandere for å bruke ord som “farlig” i sin kritikk. Det blekner tross alt sammenlignet med Paglias anklage om at vi som bidrar til at barn får kjønnsbekreftende helsehjelp begår “forbrytelser mot menneskeheten”, et lovbrudd som omfatter det å utføre grusomme handlinger som folkemord, slaveri, etnisk rensing eller tortur som en del av et “omfattende og systematisk angrep rettet med vitende mot sivilbefolkning”. Det er påfallende at Huitfeldt tilsynelatende mener at Espseth og andre går for langt ved å kalle Paglia transfobisk, men ikke har noen problemer med at vi som skriver dette blir plassert i samme bås som krigsforbrytere.

Slik vi ser det bør det være fullstendig ukontroversielt å mene at Camille Paglia har holdninger som er skadelige. Så er det trist at den viktige debatten om betydningen av akademisk frihet stadig blir ignorert til fordel for kronikker som er mer opptatt av å male alle som er kritiske til kontroversielle akademikere som lettkrenka snøfnugg enn å finne løsninger som ivaretar både studenter og akademisk ansattes yringsfrihet på best mulig måte. Den debatten tar vi gjerne.